Написав Марія, м.Львів
Субота, 03 вересня 2011, 10:10

Жила я, як усі, у гріхах того світу.
І до церкви ходила у кожну неділю тоді,
А гріхами своїми я Господа все розпинала,
Бо не знала я правди, що Господь залишив на землі.

І коли мені здалось, що виходу більше не маю,
Я до Бога звернулась в недолі своїй і журбі.
Взяв за руку мене Він, повів мене вслід за Собою,
По стежині оцій християнській, вузькій, нелегкій.

Дав Він сили мені побороти гріхи в тому світі,
Дав дар віри і спрагу до Слова Святого Свого.
І те Слово, що Він дав усім у Новім Заповіті,
До Ісуса Христа, на Голгофу, мене привело.

У молитві я стала частіше до Бога звертатись,
Усі нужди й тривоги до Господа-Спаса нести.
І просила:«Ісусе, Ти бачиш і добре все знаєш.
Я не знаю нічого, мене Ти, Ісусе, навчи».

Господь знав, що я порох земний і нічого не можу,
Духом Своїм Святим Господь душу мою наповнив.
Дух Святий-Утішитель повів мене вслід за Ісусом.
Голос Духа Святого Господь мене слухать навчив.

Під дверима твоїми Ісус іще стукає нині,
А ти чуєш той голос, двері серця свого відчини,
А Господь увійде і спасе твою душу від смерті,
До Отця Свого в небо навіки тебе приведе.